

International Journal of Kannada Research

www.kannadajournal.com

ISSN: 2454-5813
IJKR 2018; 4(4): 48-51
© 2018 IJKR
www.kannadajournal.com
Received: 25-08-2018
Accepted: 30-09-2018

ಚೋತಿ ಎಸ್. ಬಿ.
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ
ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ (ಸಾಯತ್ನ).
ಮಂಡ್ಯ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

ಕೆ. ಎಸ್. ನರಸಿಂಹನ್ನಾಮಿಯವರ ಪ್ರೇಮ ಕವಿತೆಗಳ ಪ್ರಸ್ತುತತೆ

ಚೋತಿ ಎಸ್. ಬಿ.

DOI: <https://doi.org/10.22271/24545813.2018.v4.i4a.1059>

ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರು ‘ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಎಂಬ ಸರಳ ಪ್ರೇಮಕಾವ್ಯದ ಮೂಲಕ ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸದೊಂದು ಪ್ರೇಮಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದವರು. ಕವಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹಣ್ಣಿನ ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ನವಿರಾದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ನೀಡಿ ಸಹ್ಯದಯ ರಸಿಕ ಮನಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತಣಿಸಿದವರು. ಈ ಪ್ರೇಮಗಿರೆಗಳು ವಿವಾಹಾ ನಂತರದ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಕವಿ ‘ದಾಂಪತ್ಯಗಿರೆಗಳಿಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಜೀಡಿತ್ಯಾಮಾಣವಾದುದು. ಹೊದಲ ಕವನ ಸಂಕಲನ ‘ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ಯಲ್ಲಿ ಯೌವನದ ರಮ್ಯಾಜಗತ್ತು ಕವಿತೆಯಾಗಿ ಅರಳಿದರೆ, ನಂತರದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿ ಶೃಂಗಾರವನ್ನು ಮೇರಿ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಬದುಕಿನ ವೈವಿಧ್ಯಮಯ ಅನುಭವಗಳ ಅನಾವರಣಾವಿದೆ.

ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಪ್ರೇಮಗಿರೆಗಳ ರಚನೆಯ ಹಿಂದೆ ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ಆಶಯವಿದೆ. ಒಲುಮೆಯ ಕವಿ ತೀ.ನಂ.ಶ್ರೀಯವರ ‘ಒಲುಮೆ’, ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಸದೊಂದು ಜಗತ್ತನ್ನು ತೆರೆದು ತೋರಿದ ಬಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀಯವರ ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಗೀತಗಳು’, ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜನಪದ ರಮ್ಯಾಕವಿ ಬನ್ನ್ಯಾನ ಪ್ರೇಮಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಭಾವ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರವರಿಗೆ ಹೊಸದೊಂದು ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ನೀಡಿ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಷ್ಟೇ ಸುಕ್ಷಮಾಲವಾದ ಪ್ರೇಮಕವಿತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿವೆ.

ಕವಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕವಿತೆಗಳ ರಚನೆಗೆ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಬಹುತೇಕ ತಮ್ಮ ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಅನುಭವಗಳನ್ನೇ. ಈ ಬಗೆಯ ಅನುಭವಗಳಿಗೆ ಕಲೆಯ ರೂಪ ನೀಡಿ ಸಾಮಾನ್ಯಕೆರಿಸಿ ಎಲ್ಲಾರ ಅನುಭವವಾಗಿಸಿದ್ದ ಅವರ ಪ್ರೇಮಗಿರೆಗಳ ಅಪಾರ ಯಶಸ್ವಿಗೆ ಕಾರಣವನ್ನಬಹುದು. ಸ್ವತಃ ಕವಿಯೇ ಈ ಬಗೆಗೆ “ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆತೋ ಅದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಿದೀನಿ, ನನ್ನ ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲದ್ವಯ ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ಅನುಭವ. ಅದು ನನಗಾಗಿರಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರಿಗಾಗಿರಬಹುದು ನಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವು ಯಾವುದು ಸಂಭವನೀಯವೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾವ್ಯ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟವನು ನಾನು”¹ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಸಬಹುದು.

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ‘ಮದುವೆ’ ಗಂಡು-ಹಣ್ಣಿನ ಸಾಂಗತ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಚೌಕಟ್ಟಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಬದುಕಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಕಾಯಾ-ವಾಚಾ-ಮನಸಾ ಪರಸ್ಪರ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬಧ್ಯರಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಸನಾತನವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ಇಂದು ಯಂತೆ ನಾಗಿರಿಕತೆಯ ತುತ್ತ ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ನಾವು ಈ ಬಗೆಯ ಬಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅರ್ಥಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಭ್ರಷ್ಟರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸ್ನೇತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅಧಃಪತನಗೊಳ್ಳತ್ತಿರುವ, ಆಶೀಯತೆ ಕೇವಲ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತಿರುವ, ಸಂಬಂಧಗಳು ನೇವಮಾತ್ರವಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಕಾಲಫಟ್ಟಕ್ಕೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರಂತಹ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮನರ್ಖವ್ಯಾಪ್ತಿನಿಂದೆ ಕಾದ ತುರ್ತಿದೆ.

ಏಕೆಂದರೆ ಕವಿ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಈ ನೇಲದ ಜೆಲುವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮಮಯ ಬದುಕನ್ನು ಹಾರ್ಡಿಂದಾರೆ. ಕವಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೇವಲ ಹಾಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬರೆದವರಲ್ಲ, ‘ಕಲೆ ಕಲೆಗಾಗಿ’ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಬದುಕಿಗಾಗಿ, ಬದುಕಿನ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದವರು. ಇದು ನವೋದಯ ಕಾವ್ಯದ ಪ್ರಧಾನ ಆಶಯವೂ ಹೌದು. ಬದುಕನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಸಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಬದುಕಬೇಕೆಂಬ ನಿಲುವು ಇಲ್ಲಿಯದ್ದು. ಹೀಗಾಗಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಬದುಕಿನ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗಾಗಿ ಗಂಭೀರ ಮಧ್ಯಮವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದು ಈ ಎಲ್ಲ ಕವಿಗಳ ವಿಶೇಷ. ಇದು

Correspondence
ಚೋತಿ ಎಸ್. ಬಿ.
ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಸರ್ಕಾರಿ
ಮಹಾವಿದ್ಯಾಲಯ (ಸಾಯತ್ನ).
ಮಂಡ್ಯ, ಕರ್ನಾಟಕ, ಭಾರತ

ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರವರ ಕಾವ್ಯದುದ್ದಕ್ಕೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಕುಟುಂಬವೇ ಪ್ರಥಾನವಾದ ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ಬದ್ಧತೆ, ಸಂಬಂಧಗಳ ಶೈಷ್ವತೆ, ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ‘ಅನುಕೂಲದಾಂಪತ್ಯ’ ದ ಮಾರಿಯನ್ನು ಕವಿಯ ಕಾವ್ಯ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಬಗೆಯ ಪ್ರೇಮದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೆ ಕವಿ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಎಲ್ಲರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಘಟನೆಗಳನ್ನು “ತಾನು ಒಲಿದ ಹೆಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಭಿಕ್ಕೆ ಬೇಡುವಾಗ, ನಲ್ಲಿಯೋಡನೆ ಪಗಡೆಯಾಡುವಾಗ, ತನ್ನ ಗ್ರಹಲಕ್ಷೀ ಸಿಂಗರಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಅವಳನ್ನು ತೌರುಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವಾಗ, ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸರಣಿಡಿಯುವ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳ ರಸಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.”²

ಹೀಗೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಕಾವ್ಯ ಹೆಣ್ಣಿ-ಗಂಡಿನ ಪ್ರಣಯದ ರಮ್ಮಜಗತ್ತಿಗಳ್ಳೇ ಸೀಮಿತವಾಗಿಲ್ಲ. “ಇವರ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯ ಜಿತ್ತಾವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಪ್ರಣಯ ಜಿಂತನೆಯಿಲ್ಲ.” ಎಂಬ ಜೀ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ರಸಾದರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದಾದರೂ ಅನಂತರದ ದಾಂಪತ್ಯ ಬದುಕಿನ ಅನೇಕ ಕವಿತೆಗಳಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಶೈಂಗಾರದ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಬದುಕಿನ ಗಂಭೀರ ಜಿಂತನೆಗಳವರಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕವಿಯ ಕಾಲಕ್ಕಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಶಕ್ತಿ ಪಡೆದಿವೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೆಯು ಬಾರಿ ಮನ್ರಾಮುದ್ರಣಗೊಂಡಿರುವ ‘ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆ’ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದಿದೆ.

ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಕಾವ್ಯದ ಮೂಲ ಆಶಯ ಜೆಲುವು ಮತ್ತು ಒಲವಿನ ಅಭಿವೃತ್ತಿ. ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಹೂವು ಅರಳುವುದು ಹೇಗೆ ಸಹಜವೋ, ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ನಡುವೆ ಒಲವು ಮೂಡುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜ. ಈ ಬಗೆಯ ಒಲವು ಮೂಡಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಅನುಭೂತಿ ಸಾವನ್ಮೂರ್ಗೆಲ್ಲವಂಧದ್ದು.

ಒಲವು ಮೂಡುವುದಂತು ಒಂದು ಬಾಳಿನ ಮುಣ್ಣಿ.
ನಾವದಕೆ ದೀಪಗಳ ಬೆಳಗಬೇಕು;
ಎಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿದ್ದೇವೆ,
ಸಾಯಬೇಕಾದ್ದು ನಾವಲ್ಲ, ಸಾವೇ! (ಒಲವು)

ಇದು ಕವಿಯ ಪ್ರೇಮತತ್ವ ಒಲಿದ ಜೀವಗಳು ಪ್ರೇಮದ ಬೆಳಕನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಹಜ್ಜಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಉದಿಸಿದ ತ್ವೀತಿಯ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಪರಸ್ಪರರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗುವ ಆಪ್ತತೆ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೀಯತೆಯ ಫಲವಾಗಿ ಹೋಸಬಗೆಯ ಕನಸು, ಕನವರಿಕೆಗಳು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಹೊಸದೊಂದು ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತವೆ.

ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿಗೊಂದು ಗಂಡು
ಹೇಗೋ ಸೇರಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು,
ಕಾಣದೊಂದು ಕನಸ ಕಂಡು,
ಮಾತಿಗೊಲಿಯದಮ್ಮತವುಂಡು,
ದುಃಖ ಹಗುರವನುತ್ತರೆ,
ಪ್ರೇಮವನಲು ಹಾಸ್ಯವೇ? (ಬಾರೆ, ನನ್ನ ಶಾರದೆ!)

ಕವಿಗೆ ಪ್ರೇಮವೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಹಾಸ್ಯದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ. ಎದುರಾಗುವ ಎಂಧಢ್ಣೇ ದುಃಖ-ದುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಹನೀಯಗೊಳಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕಿದೆ. ಒಲಿದವರನ್ನು ಬೆಸೆಯುವ ಮೂಲಕ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ

ಭರವಸೆಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ, ಅನ್ಮೋನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಹೊಂದಾಳಿಕೆಯಂತಹ ಗುಣಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾದಾಗ,

ತಾರೆಗಳ ಮೀಟುವೆವು, ಜಂದಿರನ ದಾಟುವೆವು;
ಬಲುಮೆಯೊಳಗೊಂದು ನಾವು;
ನಮಗಿಲ್ಲ ನೋವು, ಸಾವು. (ಗೃಹಲಕ್ಷೀ)

ಎಂಬ ಅಲ್ಲಾಕಿಕ ನೆಲೆಗೆ ತಲುಪಬಹುದು. ಇದು ಸಾಧ್ಯಕ ದಾಂಪತ್ಯದಿಂದ ಸಿಗುವ ಆನಂದ. ಸಾವಿನ ಭಯವನ್ನು ಮೀರಿ ಇಹದ ಬದುಕಿನ ಚೆಲುವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಹಂಬಲ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಹೀಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧ ಸಾಂಸಾರಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವ ಬಯಕೆಯ ಭಾವ ಕವಿತೆಯಾಗಿ ರೂಪ ಪಡೆದಿದೆ.

“ಕೊಡಿದರೆ ನೋರೆಹಾಲು, ಅಗಲಿದರೆ ಕೆನೆಮೊಸರು” ಎಂಬ ಕವಿಯ ನಿಲುವು ಯಾವತ್ತಿಗೂ ಆದರ್ಶವಾದದ್ದು. ಕವಿಗೆ ತನ್ನ ಒಲವನ್ನು ಧಾರೆಯೆರದ ಪತ್ತಿ ತವರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರನ್ನು ನೆನೆಯುವ ರೀತಿ ಅಶ್ಯಂತ ಆತ್ಮೀಯವಾದದ್ದು.

ಅಕ್ಕರೆಯ ದನಿಯಾಕೆ ಸಕ್ಕರೆಯ ನುಡಿಯಾಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಬಿಡದಾಕೆ ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲ. ಜಿಕ್ಕೆ ಮನೆಯೊಳಗೆನ್ನ ಪಕ್ಕದಲಿ ನಗುವಾಕೆ, ಉಕ್ಕುಪೊಲ್ಲೆಯ ಮಜದಿ ಮನೆಯೊಳಿಲ್ಲ. (ಅಕ್ಕರೆಯ ದನಿಯಾಕೆ)

ಹಂಡತಿಯನ್ನು ನೆನೆಯತ್ತಲೇ ಅವಳ ವೃಕ್ಷತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವ ಬಗೆ ವಿಶ್ವವಾದದ್ದು. ಆಕೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ದೇಹಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ನೋಡದೆ ಆತ್ಮಸಂಗಾತಿಯನ್ನಾಗಿ ಪರಿಭಾವಿಸಿದಾಗ ಈ ಬಗೆಯ ನಿಲುವಿಗೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕವಿ ಬದುಕಿಗೆ ಜೈತನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯಾದ ಪತ್ತಿಯನ್ನು, ಅಗಲಿರಲಾರದೆ ಅವಳನ್ನು ಕಾಣಲು ದೂರದ ಉರಿಂದ ಏರುತ ಇಳಿಯತ ಬಂದಾಗ, ಅಳಿಯನಿಗೆ ನಡೆಯುವ ಸತ್ಯಾರವನ್ನು ‘ಮಾನವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಅಶ್ಯಂತ ಸ್ವೇಚ್ಛವಾಗಿ ಜಿತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರಿಗೆ ಅಪಾರ ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು. ಅಳಿಯನನ್ನು ‘ದೇವರೆಂದೇ’ ಪರಿಭಾವಿಸುವ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿ ಹತ್ತುವರು ಮಾಡುವ ಉಪಚಾರ ಈ ರೀತಿ ಕವಿತೆಯಾಗಿ ಹೊರಮೊಬ್ಬಿದೆ.

ಫಮಫಮಿಸುವ ಮೃಷಣ್ಣದ ಭೋಜನ
ರಾಯರ ಕಾದಿತ್ತ.
ಬೆಳ್ಳಿಯ ಬಟ್ಟ ಗಸಗಸೆ ಪಾಯಸ
ರಾಯರ ಕರೆದಿತ್ತ - ಭೂಮಿಗೆ
ಸ್ವಗ್ರಹ ಇಳಿದಿತ್ತ. (ಮಾನವ ಮನೆಯಲ್ಲಿ)

ವಿವಾಹದ ಹೊಸದರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರಬಹುದಾದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಕವಿ ದೃಶ್ಯಕಾವ್ಯದ ರೂಪ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಂದಿಗೆ ಕೇವಲ ಜೀವಚಾರಿಕವಾಗಿರುವ ಈ ಬಗೆಯ ಸತ್ಯಾರ ಕವಿಯ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಮೌಲ್ಯಯತವಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಕವಿತೆಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕವಿ ಕಾವ್ಯಕ್ಕಿಂದು ವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋದವರಲ್ಲ. ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಲೆಯಾಗಿ ಅರಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ “ದಾಂಪತ್ಯದ ಹೊಸ್ತಿಲಿನ ಎಲ್ಲ ಆಕರ್ಷಕ ಮತ್ತು ಆತಂಕದ ಕ್ಷಣಗಳಿಗೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರು ನವಿರು ಅಭಿವೃತ್ತಿ

ಕೊಡಬಲ್ಲರು. ಹೊಸದೇನನ್ನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ; ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದನ್ನೋ ಮಾಲೆ ಮಾಡುವ ಮಾಲೆಗಾರನಂತೆ ನಮ್ಮೆಯರು ಕಟ್ಟಬಲ್ಲರು.”³

ಪ್ರತಿಯ ಮದದಿಯನ್ನು ತವರಿನಿಂದ ಕರೆದೊಯ್ಯಾವಾಗ ದುಃಖಿರಾದ ತಂದೆ-ತಾಯಿಯರಿಗೆ ಹೇಳುವ ಸಾಂತ್ವನದ ಮಾತುಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯ ಎನಿಸಿದರೂ ಪತ್ತಿಯ ಬಗೆರುವ ಅಭಿಮಾನ ಅನುಕರಣೀಯವಾದುದು.

ಹುಟ್ಟಿದುದು ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುವುದು ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬು ಹೋಳಿ ನಾಡ ನಗಿಸಿ. ಕೊಟ್ಟಿಗೆದ್ದಿರಿ ನೀವು; ಇನ್ನೆಲ್ಲ ನನಗಿರಲಿ, ತುಂಬು ಹೂ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ. (ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು!)

ಎಲ್ಲಿಯೋ ಹುಟ್ಟಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೋ ಹರಿಯುವ ನದಿಗೆ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಸಮೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾನು ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಹರಿಸರವನ್ನು ತೋರೆದು ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನೆಲೆಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡು ದೃಢವಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬೇಕಾದ ಸಂದಿಗ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಆತ ನೀಡುವ ಭರವಸೆ ಅತ್ಯಂತ ಆಪ್ತವಾದದ್ದು. ಆದರೆ ನಾವಿಂದು ಈ ಬಗೆಯ ಭಾವುಕರೆಯಿಂದ ದೂರ ಸರಿಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಟ್ಟಿಗಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆಗಾಗಿಯೇ ಹೂರತು ಅನಿವಾರ್ಯವಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಲುವಿಗೆ ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ. ಇಂತಹ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕೊಟ್ಟಂಬಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ದುರ್ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ “ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುವ ಪ್ರೇಮಭಾವ ವಾಸ್ತವತ್ತಿಯ ನೆಲೆಯಿಡೆಗೆ ತುಡಿಯತ್ತಲೇ ಆ ಸ್ವರ್ಚದೊಂದಿಗೆ ಭಾವುಕರೆಯತ್ತ ಚಲಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಹೊಸತನದ ಅರ್ಥದಿಂದಲೇ ಪರಿಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ‘ಚಿಂತನೀಯ ಭಾವುಕರೆ’ ಎನ್ನಬಹುದು. ಭಾವನೆಗಳ ಗಟ್ಟಿತನದಿಂದಲೇ ಸಂಬಂಧಗಳ ಸಾರ್ಥಕತೆಯಿದೆ ಎಂಬ ಅರಿವಿನಿಂದಲೂ ಇಂದಿಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಸಂಬಂಧಗಳು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ಆತಂಕದಿಂದಲೂ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅವರ ಮೈಸೂರ ಮಲ್ಲಿಗೆಯಂತಹ ಕವಿತೆಗಳು ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.”⁴

ಕವಿಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದ ಅದೆಮ್ಮೋ ಜೀವನ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಇಂದು ಅರ್ಥ ಕೆಳೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಸೂಕ್ತ ಭಾವಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಸೂರೆಗೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿವೆ. ಬದಲಾದ ಕಾಲಮಾನಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ನಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿ, ಅಲೋಚನೆ, ಜೀವನ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸ್ಥಿತ್ಯಂತರಗಳಾಗಿವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಪ್ರೇಮದ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ವಿಧಾನಗಳು ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳು ಹೊಸ ರೂಪ ಪಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಮೂಲ ಆಶಯ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಒಂದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿರಬೇಕಾದ ನೆಮ್ಮದಿ, ಶಾಂತಿ, ಅನೋನ್ಯತೆ, ಕ್ಷೇಮದಂತಹ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯೇತಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ದಾಂಪತ್ಯ ಹಸನಾಗಬಲ್ಲದು. ಇಂತಹ ಪ್ರೇಮಮಯ ಜೀವನದಿಂದ ತನ್ನ ಬಾಳು ಬೆಳಕಾಯಿತು ಎನ್ನುವ ಕವಿ -

ಹೆಂಡತಿಯೋಂದಿಗೆ ಬಡತನ, ದೂರತನ-
ಎನೂ ಭಯವಿಲ್ಲ.
ಹೆಂಡತಿಯೋಲುಮೆಯ ಭಾಗ್ಯವನರಿಯದ
ಗಂಡಿಗೆ ಜಯವಿಲ್ಲ. (ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ)

ಎನ್ನಲು ಹಿಂಜರಿಯುವದಿಲ್ಲ. ಇವು ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲ; ಸ್ತುತಿಗಳ ಕವಿ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದು. ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದರೂ ಚಂದನದ ಪರಿಮಳವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಪರಸಿಸಲು

ಕವಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಂತವರು ಅವರ ಧರ್ಮಪತ್ತಿ. ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸ್ತೀ-ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡದಿದ್ದರೂ, ಸೀವಾದಿ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಚಳವಳಿಗಳ ಅಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದು ಅಸ್ವತ್ವ ಸಂಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಲುವನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮರ್ಥಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಜೀವನ ಸರಳರೇಖೆಯಲ್ಲ, ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಏರಿಳಿತಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ. ನಲಿವನ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಸವಾಲುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದರೆ ಕೊಟ್ಟಂಬಿಕ ನೆಮ್ಮದಿ ದೂರವಾಗಿಬಿಡಬಹುದು ಎಂಬ ಕಿವಿಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಕವಿ ಮರೆಯುವದಿಲ್ಲ.

ಮುಳಿಸು ಮಾವನ ಮೇಲೆ; ಮಗಳೇನ ಮಾಡಿದಳು?

ನಿಮಗೇತಕೆ ಕಲ್ಲುಮನಸು?

ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿರಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೈಮುಗಿದು ಬೇಡುವೆನು;

ಅಮ್ಮಿನಿಗೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಕನಸು. (ಬಳೆಗಾರನ ಹಾಡು)

ಮಾವನ ಮೇಲಿನ ಮುನಿಸಿನಿಂದ ಹೆಂಡತಿಯ ಸೀಮಂತ ಕಾಯದ್ದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿರುವ ಗಂಡನಿಗೆ ಬಳಗಾರ ಹೇಳುವ ಬುದ್ಧಿ ಮಾತುಗಳಿವು. ತುಂಬು ಗಭೀರಣೆ ಗಂಡನ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ನೊಂದು ಬೇಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಮನಮುಟ್ಟಿವಂತೆ ತಿಳಿಸುವ ರಾಯಭಾರಿಯಾಗಿ ಅವನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಸಂಬಂಧಗಳ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತಸುವ ತಾತ್ತ್ವಿಕತೆ ಇಲ್ಲಿದೆ. ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ನಡುವಿನ ಈಷ್ಟ್, ಸ್ವಾರ್ಥ, ಅಸೂಯೆ, ಅಹಂನಂತಹ ಕೇಳು ಅಭಿರುಚಿಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಂಬಂಧಗಳು ಶಿಧಿಲವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಬಾಳು ಒಡೆಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡುವ ಇಂತಹ ಮಧ್ಯವರ್ತಿಗಳ ಪಾತ್ರ ಬಹು ಮಖ್ಯಾತವಾದದ್ದು.

“ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಪ್ರೇಮಗಿಳಿಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗ ಮದುವೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ನಂತರದ ಗ್ರಹಸ್ತ ಜೀವನದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳನ್ನು ನಾಟ್ಯಕರಿಸಿ ತೋರಿಸುವ ದೃಶ್ಯರೂಪಕದಂತೆ ಇವರ ಕಾವ್ಯವಿದೆ. ‘ಪ್ರೇಮ ಹುಡುಗಾಟವಲ್ಲ’ ಎನ್ನುವ ಕವಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಅದು ಬದುಕನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾವಾಸಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕವಿತೆಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.”⁵ ಹೀಗೆ ಬರೆದಂತೆ ಬದುಕಿದೆ, ಬದುಕನ್ನೇ ಬರಹವಾಗಿಸಿದ ಕವಿ ತಮ್ಮ ಆದಶ್ರೀ ದಾಂಪತ್ಯದ ಬಗೆಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡುತ್ತಾರೆ,

ಮೂವತ್ತು ವರುಷ ಮುಗಿದಿರಲು, ಇಂದು

ಆ ಬಾಳ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ

ಆ ದಿನದ ನೆನಪು ಹಾಡಾಗಿ ಬಂತು

ನೀನಿತ್ತ ಒಲವಿನಲ್ಲಿ. (ಆ ದಿನದ ನೆನಪು)

ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಸುದೀರ್ಘ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಮೊದಲ ದಿನ ಕಂಡಾಗ ಮೂಡಿದ ಭಾವಗಳೇ ಇಂದಿಗೂ ಅಜ್ಞ ಹಸುರಾಗಿವೆ. ಈ ಬಗೆಯ ಅನುಕೂಲದಾಂಪತ್ಯದ ಮೂಲ ಬೇರುಗಳು ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬಿಗಿರುವ ಪ್ರೀತಿ, ನಂಬಿಕೆ, ಗೌರವದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬೇಕಿದೆ.

ಒಟ್ಟುರೆ ನಾವಿಂದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಜೀವನಕ್ರಮದ ಅನುಕರಣೆ, ಜಾಗತಿಕರಣದ ಸ್ವರ್ಚ, ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾವಲಂಬನೆಯಂತಹ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಜೀವನ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಫಲವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಿಕವಾಗಿ ಬಹು ಎತ್ತರಕ್ಕೇರಿದ್ದರೂ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಕುಬ್ಜರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ಕೌಟಿಂಬಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಕಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನೆಲದ ಚೆಲುವು ಮತ್ತು ಒಲವನ್ನು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾಗಿ ಅಧ್ಯೇತ್ಸಿಕೊಂಡು ಮುನ್ನಡೆಯಲು ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ರಂತಹ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅಪಾರ ಜೀವನಪ್ರಿಯತೆ, ಈ ನೆಲದ ಬಗೆಗಿನ ಅದ್ಯು ಉತ್ಸಾಹ, ಇದರೊಂದಿಗೆ ಕವಿ ದಾಂಪತ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಬಗೆಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮಾದರಿಯಾಗುವಂಥದ್ದು.

ಕೊನೆ ಟಿಪ್ಪಣಿ

1. ಕೆ.ಎಸ್.ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ‘ಸಮಗ್ರ ವಾಜ್ಯಯ’, ಸಂ. 03, ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು – 2009, ಮ. ಸಂ. 226.
2. (ಸಂ) ಜಿ.ಎಸ್.ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ, ‘ಚಂದನ’ (ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅಭಿನಂದನ ಗ್ರಂಥ), ಕೆ.ಎಸ್.ನ. ಅಭಿನಂದನಾ ಸಮಿತಿ, ಬೆಂಗಳೂರು – 1972, ಮ. ಸಂ. 49,50.
3. ರಾಮೇಗೌಡ, ‘ಕೆ.ಎಸ್.ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ’, ನವಕನಾಷಿಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು – 2013, ಮ. ಸಂ. 29.
4. ಡಾ. ಜಿ.ಪ್ರಶಾಂತ ನಾಯಕ, ‘ಪ್ರೇಮನವೋದಯ’, ಗೀತಾಂಜಲಿ ಮಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ – 2013, ಮ. ಸಂ. 157.
5. ಡಾ. ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಮಣ್ಯ, ‘ಇಹದ ಪರಿಮಳದ ಹಾದಿ’, ಅಂಕಿತ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು – 2000, ಮ. ಸಂ. 56.